

การพัฒนาชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง Language Supplementary Materials promoting pre-school students' language ability employed by the parents.

นัยนา ยีหมะ^{1*}, ภักดิ์ศานณัฐ หอยสกุล² และรัศมีดาว สุขมาตย์³

Naiyana Yeema^{1*}, Puksannat Hoysakun² and Rasdao Sukhamat³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองและเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 37 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาและนักเรียนจำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเครื่องมือที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วย 1. ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย จำนวน 8 ชุด 2. แบบสังเกตพฤติกรรมสำหรับครู แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน 3. แบบทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 4. แบบสอบถามการใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย 5.แบบสอบถามประเมินโครงการการใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยคณะผู้วิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งก่อนและหลังการนำชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองไปใช้กับนักเรียนครบทั้ง 8 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการหาประสิทธิภาพของชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบที่ t-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นครั้งนี้ ประกอบด้วยชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง จำนวน 8 ชุด แต่ละชุดมีจำนวน 2 กิจกรรม แต่ละกิจกรรมประกอบด้วย ชื่อชุดเสริมความรู้ ตารางการทำกิจกรรม คำอธิบายเกี่ยวกับชุดกิจกรรม ชื่อกิจกรรม จุดประสงค์ของ สื่อ/อุปกรณ์ แบบสอบถามผู้ปกครองและอุปกรณ์สำหรับปฏิบัติกิจกรรม

2.ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เป็นไปตามเกณฑ์ ส่วนประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละของความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยเท่ากับ 92.43 โดยที่เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ได้รับการเสริมความรู้ด้วยชุดเสริมความรู้ฯ มีความสามารถทางภาษาสูงกว่าก่อนได้รับการเสริมความรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และโดยภาพรวม และหลังการทดลองเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกับเด็กปฐมวัยกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และโดยภาพรวม นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองในทัศนคติของผู้ปกครองและครูก่อนและหลังใช้ชุดเสริมความรู้ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน

คำสำคัญ: ชุดเสริมความรู้ ความสามารถทางภาษา ความพึงพอใจ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

² อาจารย์ โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

³ อาจารย์ โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

*Corresponding author : e-mail : nannaiyana@yahoo.com

Abstract

This research was aimed at developing supplementary materials for the parents to promote pre-school students' language ability and to determine the efficiency of language supplementary materials. The sample for the study comprised two groups: the experiment group and the control group. The previous group consisted of 37 parents and 37 second year kindergarten children (room 2) attending Songkhla Rajabhat Laboratory School during the first semester of the 2013 academic year. Likewise, the latter group consisted of 36 parents and 36 second year kindergarten children (room 1) attending Songkhla Rajabhat Laboratory School during the first semester of the 2013 academic year. Five instruments were used to collect data in this present study: 1) The eight sets of language supplementary materials for promoting pre-school students' language ability; 2) Behavior observing questionnaire for teachers to estimate students' four skills (listening, speaking, reading, and writing); 3) Language assessment test, with the respective reliability of 0.85; 4) The adoption of materials questionnaire; 5) The program's assessment questionnaire. The percentage, arithmetic mean and standard deviation were used to analyze the efficiency of the materials and questionnaires. In addition, the t-test was used to analyze the data in order to assess the pre-school students' language ability before and after using the language supplementary materials. The results of the research were summarized as the following:

1. The language supplementary materials consisted of 8 sets in which comprised two activities for each. 'The name of material,' 'schedule of activities,' 'procedures,' 'objectives,' 'materials,' and 'questionnaire for parents' were included in each activity.
2. The efficiency of the language supplementary materials was stated as follows:
 - In term of the process efficiency (E1), the result was in accordance with the criteria. The 100 percentages of the parents employed all eight sets of the materials with their children. According to the product efficiency (E2), the result showed that the students' language ability in four skills (listening, speaking, reading, and writing) of the experiment group was significantly higher at the 0.05 level after using the materials.
 - The students' language ability in four skills of the experiment group was significantly higher than that of the control group at the 0.05 level.
 - Additionally, after the language supplementary materials were employed by the parents, the mean of the students' behavior in the experiment group was significantly higher at the 0.05 level.

Keywords : Supplementary language ability and Complacency

บทนำ

เด็กเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งสำหรับประเทศชาติ เพราะจะเป็นพลังสำคัญของชาติในอนาคต ดังนั้นอนาคตของชาติขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) - ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่ได้เน้นการพัฒนาคุณภาพคนในอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปีและมุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางพัฒนา โดยเน้นให้ครอบครัวมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในทุกๆ ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งเด็กวัยนี้ยังเป็นวัยที่ยากรู้อยากเห็น ลองผิดลองถูก เรียนรู้ตลอดเวลา จึงจำต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด เพราะจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อพัฒนาการช่วงวัยอื่นๆ ในชีวิต ซึ่งหน้าที่หลักของการพัฒนาเด็กในวัยนี้คือ การศึกษาปฐมวัย กล่าวคือ การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคมวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (กรมวิชาการ, 2546) นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2546 ได้ระบุว่าต้องมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างสมดุลโดยจัดกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นตอนของการพัฒนาสูงสุดเต็มศักยภาพ

จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2546 มาตรฐานที่ 9 กล่าวถึงการใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ส่งผลให้การสอนภาษามีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย ดังนั้นหน้าที่หลักในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยอยู่ที่ครูผู้สอน ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็ก จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

ปฐมวัย สอดคล้องกับ ลัดดา เหมาะสุวรรณ (2547) ที่ว่าการกำหนดนโยบายการเตรียมพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กทุกระดับให้สามารถเลี้ยงดูตอบสนองความต้องการของเด็กทุกด้านตามวัย และการเพิ่มขีดความสามารถของครอบครัวในการจัดประสบการณ์และสร้างสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก จึงเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณาลำดับต้น ๆ ดังนั้นบุคคลที่ควรให้ความสำคัญกับเด็กปฐมวัยมากที่สุด คือ พ่อแม่ เพราะเป็นบุคคลในครอบครัวที่มีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงดู เป็นจุดเริ่มการเรียนรู้ของชีวิตลูก เป็นครูคนแรกและเป็นครูที่ติดตามการสอนลูกไปทุกช่วงวัย (สุนน ออมวิวัฒน์, 2545)

พัฒนาการทางภาษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางสติปัญญาและเป็นสิ่งที่จะนำเด็กสู่โลกกว้างขวางขึ้น เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารในสังคมช่วยให้มนุษย์เข้าใจซึ่งกันและกัน และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่น (จินตนา สุทธิจินดา.2522) จึงถือว่าภาษาเป็นรากฐานสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยที่จะเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่น ๆ ความคิดต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัยจะถ่ายทอด สู่กันได้โดยผ่านภาษา และในการที่จะรู้ว่าเด็กเรียนรู้ได้ดีแค่ไหนหรือเด็กมีความบกพร่องในการเรียนรู้อย่างไรนั้น สามารถพิจารณาได้จากพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยเป็นหลัก (นภเนตร ธรรมบวร. 2544) ถ้าเด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาครบทุกด้านอย่างเพียงพอ จะทำให้การเรียนรู้และประสบการณ์ของเด็กเป็นไปอย่างมั่นคงยั่งยืน (วราภรณ์ รักวิชัย. 2537) จากการศึกษางานวิจัยของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ชื่อโครงการเด็กก่อนวัยเรียนของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University Preschool Project) พบว่าเด็กจะมีพัฒนาการทางภาษา ความรู้และสังคมดีหรือไม่นั้น สามารถทำนายได้จากพัฒนาการก่อนอายุ 3 ปี และการวิจัยของประเทศนิวซีแลนด์ในโครงการพ่อแม่ คือ ครูคนแรก (Parents as First Teachers) พบว่านักเรียนที่มีพัฒนาการทางภาษาช้าตอนอายุ 3 ปีนั้น จำนวน

70 - 80% จะมีปัญหาเมื่อเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา (รุ่ง แก้วแดง. 2543) ดังนั้น ในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็ก จึงควรเริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัย

จากความสำคัญข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองขึ้น เพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยครูเป็นผู้ออกแบบและกำหนดกิจกรรมในการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็กปฐมวัย แล้วให้ผู้ปกครองนำไปใช้พัฒนาเด็กปฐมวัย ส่งผลให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจและทราบพัฒนาการทางภาษาของบุตรหลานของตน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็น ผู้ปกครองจำนวน 73 คน และเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน รวมเป็นจำนวน 146 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ : ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง
ตัวแปรตาม : ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร : ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 3 ประกอบด้วย ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็น ผู้ปกครองจำนวน 73 คน และเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน รวมเป็นจำนวน 146 คน

กลุ่มตัวอย่าง : กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่ม มา 1 ห้องเรียน ได้ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นผู้ปกครองจำนวน 37 คน และเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 จำนวน 37 คน รวมเป็นจำนวน 74 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นแล้วผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรง และความเป็นปรนัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ทักษะละ 5 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้ ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.60 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.55 - 0.80 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 และ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อชุดเสริมความรู้ฯ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระหว่าง 3.80 - 4.30

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย และร้อยละ ของจำนวนผู้ปกครองที่ใช้ชุดเสริมความรู้ฯ ครอบคลุม กิจกรรม

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถ ทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดเสริม ความรู้ฯ ด้วยสถิติทดสอบ t-test (dependent sample)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ปกครอง ต่อชุดเสริมความรู้ฯ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้ (บุญ ชม ศรีสะอาด, 2546)

4.50 - 5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ผู้ปกครอง ที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 86.49 เพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51 มีการศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่ใน ระดับปริญญาตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43 ผู้ปกครองมีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาอายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิด เป็นร้อยละ 27.03 และประกอบอาชีพราชการมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมา ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว บริษัทเอกชนและอื่น ๆ เท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 18.92 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์เป็นมารดา จำนวน 31 คน คิดเป็น ร้อยละ 83.78 รองลงมาเป็นบิดา จำนวน 5 คน คิด เป็นร้อยละ 13.51 และสามารถสรุปผลการวิจัยตาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดเสริมความรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย สำหรับผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพ เกี่ยวกับร้อยละของจำนวนผู้ปกครองที่นำชุดเสริม ความรู้ฯ ไปใช้ครบทั้ง 8 ชุด พบว่า ผู้ปกครองร้อยละ 100.00 ที่นำชุดเสริมความรู้ฯ ไปฝึกกับเด็กปฐมวัย ครบทั้ง 8 ชุด และประสิทธิภาพความสามารถทาง ภาษาของเด็กปฐมวัย พบว่าหลังจากได้รับการฝึก กิจกรรมเสริมด้วยชุดเสริมความรู้ฯ เพื่อส่งเสริมความ สามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางภาษาทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.43 โดยมีความสามารถทางด้านการฟัง (ค่าเฉลี่ย ร้อยละ 100.00) สูงที่สุด รองลงมา ด้านการพูดและ การอ่านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย ร้อยละ 99.46) และสุดท้าย คือ ด้านการเขียน (ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.81) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละของจำนวนผู้ปกครองที่เข้าร่วมโครงการและนำชุดเสริมความรู้ไปฝึกกับบุตรหลาน และความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการฝึกกิจกรรมด้วยชุดเสริมความรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง

รายการ	ประสิทธิภาพ
ร้อยละของจำนวนผู้ปกครอง (E_1)	100.00
ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย (E_2)	92.43
ด้านการฟัง	100.00
ด้านการพูด	99.46
ด้านการอ่าน	99.46
ด้านการเขียน	70.81

2. เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังใช้ชุดเสริมความรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โดยรวมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหลังใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองสูงกว่าก่อนใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่ความสามารถทางภาษาหลังใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองสูงกว่าก่อนใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองอยู่ 3.38 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางภาษา (ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน) หลังใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาสูงกว่าก่อนใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงดังตารางที่ 2

ทดสอบความสามารถทางภาษา	\bar{x}	S.D.	t
ด้านการพูด			
ก่อนใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	4.68	0.97	1.82*
หลังใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	4.97	0.16	
ด้านการอ่าน			
ก่อนใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	4.54	1.10	2.35*
หลังใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	4.97	0.16	
ด้านการเขียน			
ก่อนใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	1.11	1.29	9.10*
หลังใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	3.54	1.22	
โดยรวม			
ก่อนใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	15.11	2.67	7.33*
หลังใช้ชุดเสริมความรู้ฯ	18.49	1.24	

* sig (1-tail) < .05

3. ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อชุดเสริมความรู้ฯ โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจต่อชุดเสริมความรู้ฯ ในระดับมากทุกชุดกิจกรรม และชุดกิจกรรมที่ผู้ปกครองมีระดับความพึงพอใจสูงสุดคือ ชุดกิจกรรมที่ 8 ($= 4.15$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่าผู้ปกครองมีระดับความพึงพอใจในระดับมากทุกประเด็นเช่นกัน โดยมีระดับความความพึงพอใจเฉลี่ยระหว่าง 3.84 - 4.30 ประเด็นที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุดคือ ภาษาใช้ง่ายต่อความเข้าใจ ($= 4.30$, S.D. = 0.66) แสดงดัง ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อชุดเสริมความรู้ฯ

รายการ	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4		ชุดที่ 5		ชุดที่ 6		ชุดที่ 7		ชุดที่ 8	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1.การจัดวางรูปแบบและภาพประกอบ	3.86	0.59	3.97	0.73	3.95	0.81	4.00	0.78	3.97	0.76	4.05	0.81	4.00	0.85	4.08	0.80
2.ภาษาที่ใช้ง่ายต่อความเข้าใจ	4.16	0.73	4.05	0.74	4.19	0.70	4.16	0.65	4.14	0.71	4.24	0.68	4.22	0.71	4.30	0.66
3.ความชัดเจนของขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม	4.08	0.72	4.00	0.78	4.11	0.70	4.08	0.72	4.05	0.78	4.14	0.75	4.08	0.83	4.14	0.75

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง มีประสิทธิภาพ 100/92.43 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นที่น่าสังเกตว่าประสิทธิภาพ E_1 คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยนั้น ให้ความร่วมมือ 100% ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถของบุตรหลานของตนและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยไม่จำเป็นจะต้องจัดที่โรงเรียนเพียงที่เดียว แต่ต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่บ้านด้วย สอดคล้องกับชนิตา กลั่นศรี (2548) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ที่บ้านว่า หากผู้ปกครองจัดบรรยากาศที่บ้านให้เกิดการเรียนรู้ทุกเวลา จะเป็นการสร้างนิสัยการเรียนรู้ให้

กับเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองมีหน้าที่เตรียมความพร้อมให้ลูกเพื่อเข้าสู่สังคมภายนอกได้อย่างมั่นใจ เป็นผู้ปลูกนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับลูก การจัดการศึกษาจะสำเร็จได้จะต้องเกิดจากความร่วมมือของผู้ปกครองด้วย และนันทิยา น้อยจันทร์ (2548) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการศึกษาของผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองสามารถเชื่อมสานความเป็นอยู่ การดูแล และการให้ความรู้แก่เด็กอย่างต่อเนื่อง จากบ้านสู่โรงเรียน และจากโรงเรียนสู่บ้าน การร่วมมือจากผู้ปกครองอย่างจริงจังจะเกิดผลลัพธ์ในทางบวกแก่เด็ก

ผลการวิจัยยังพบว่าความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหลังใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาสูงกว่าก่อนการใช้ชุดเสริมความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งกาญจน์ อังกสิทธิ์ (2555) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการ

พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยตาม
แนวสมดุภาษาเรื่อง พยัญชนะไทย ชั้นอนุบาลที่ 1
โรงเรียนเทศบาลสันปายางหลวง จังหวัดลำพูน พบว่า
ทักษะการใช้ภาษาหลังเรียนของเด็กปฐมวัยทุกคนสูง
กว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของ
การประเมินผลทางการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 27.83
มีผลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ และปัทมา คุณเวทย์วิริยะ (2548)
ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้
รับกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญาโดยใช้สื่อไม่มี
โครงสร้าง กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนวัดดอน
กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถทางภาษาของ
เด็กปฐมวัยหลังผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญา
โดยใช้สื่อไม่มีโครงสร้างสูงกว่าก่อนกิจกรรมการเรียนรู้
แบบจิตปัญญาโดยใช้สื่อไม่มีโครงสร้าง อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยควรร่วมกันให้
ความสำคัญกับการดำเนินการดังนี้

1. การอบรมและเพิ่มความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็ก
ปฐมวัยแก่ครูและพี่เลี้ยงเด็กปฐมวัยเพื่อนำความรู้และ
เทคนิควิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่
2. ให้ความรู้ความเข้าใจ คำแนะนำและ
เป็นที่ปรึกษาแก่ผู้ปกครอง ในการพัฒนาความสามารถ
ทางภาษาของเด็กปฐมวัย
3. ควรมีการดำเนินการวิจัยร่วมกับหน่วย
งานต่างๆ ในด้านของการให้ความรู้กับผู้ปกครองเกี่ยว
กับความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภา.
- กึ่งกาญจน์ อังกสิทธิ์. (2555). การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยตามแนวสมดุภาษา เรื่องพยัญชนะ
ไทย ชั้นอนุบาล 1 โรงเรียนเทศบาล สันปายางหลวง จังหวัดลำพูน. ลำปาง :โรงเรียนสันปายางหลวง.
- ชนิตา กลั่นศรี. (2548). กิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาบริหารการศึกษา. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2548). การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย. นครปฐม : นิตินัย.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2543). การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ปัทมา คุณเวทย์วิริยะ. (2548). ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเรียนรู้
แบบจิตปัญญา โดยใช้สื่อไม่มีโครงสร้าง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา เหมาะสุวรรณ. (2547). พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรภรณ์ รักวิจัย. (2543). การศึกษาก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2545). รายงานผลการดำเนินงานโครงการนำร่องระดับชาติ เรื่อง การปฏิรูปกระบวนการ
เรียนรู้ในโรงเรียนนำร่อง : รูปแบบที่คัดสรร. กรุงเทพฯ : เอส ดี เค เปเปอร์ แอนด์ ฟอรัม.